

ТЕРЕН

Україна

число 2 (25), літо - осінь 2009

Газета української молоді

Теми номера:

Спеціалізований табір “Руса Коса” ім. О. Басараб

стор. 2

Голова ОУН Стефан Романів. Інтерв'ю

стор. 3

“Гурби Антонівці - 2009”: відданість, самопожертва, дух боротьби

стор. 4

Андрій Левус: Еліта. “Еліта”... Еліта?

стор. 5

Сергій Пархоменко: “Відвага” - табір, що виховує характер

стор. 6

Микола Посівнич: Становлення Степана Бандери як Крайового Провідника ОУН

стор. 7

Дух переможців і Сила волі

Переможців не судять, судять переможених. Це правило є незмінним для всіх історичних епох. Лише переможці можуть диктувати свої правила, свою волю. Навіть якщо перемога є досягнутою в тричі нечесний, неправедний спосіб - все одно людині або ж спільноті доводиться рахуватися з переможцем.

І як би, наприклад, не проклинав Західний Світ Радянський Союз в 1945 році за те, що той фактично захопив пів-Європи, як би жорстко не була налаштована демократична спільнота по відношенню до Росії в 2008-у після фактичної анексії Південної Осетії, але вони реально нічого не могли і не можуть зараз вдіяти, адже саме переможець (в даному випадку – РФ) диктує свої умови. І західні країни побоюються його, бо так чи інакше він довів свою, хай і дуже сумнівну, правоту силою, а сили бояться завжди.

Історія доводить, що поважають і бояться лише сильних – такий закон психології людства. Нічого не змінилося й тепер. Всі демократичні й ліберальні спільноти так чи інакше задкують перед тим, хто говорить з позиції сили. Втім, не обов'язково військової. Достатньо мати політичну волю щодо відстоювання певної позиції, й оточуючі країни підуть на компроміс. А сила волі – це ще більш важливий фактор, який рухав і рухає світову історію. Людей, сміливих духом, може бути менше вдвічі - втричі, аніж їх суперників, але останні аж ніяк не застраховані від поразки, якщо вони не переважають морально.

Так, 300 спартанців під Фермопілами стримували армію персів, що мала більш як стократну перевагу в чисельності. Восьмеро сміливців з загону Че Гевари здійснили переворот на Кубі, хоча проти них виступили в сотні раз більше добре озброєних вояків, що підтримували режим Батисти. Впевненість, рішучість і політична воля дозволили молодій Хорватській державі розправитися з сепаратистами всередині країни в 1995 році. І хай ліберальний світ сотні разів звинувачував хорватське керівництво в „нетолерантних діях” по відношенню до сербської меншини, але він все одно був змушений на довгий час змиритися з тим, що хорватська спільнота на своїй землі могла поводитися на свій розсуд, не озираючись на випадки Брюсселю чи Парижу. Хорвати змусили себе поважати за свою рішучість і за волю свого політичного та військового керівництва.

Прикладів можна наводити безліч, але всі вони підтверджують загальне правило: тільки переможець диктує свою волю, переможений змушений підкорятися.

Саме традиції перемог, особливо військових, піднімали європейські й не тільки нації до боротьби або ж дозволяли їм втриматися у вирі міжнародних політичних „розбірок” в мирний час. І ці нації не зважали на те, наскільки кривавими були перемоги нащадків.

Гадаю, ніхто з поляків особливо не переймається тим, скільки було знищено червоноармійців армією Війська Польського в 1920 році під час радянсько-польської війни. Головне, що це військо відстояло незалежність їх держави, а все інше – то лірика, яка з часом втрачає будь який сенс. Так само і британці не переймаються тим, скільки ними було потоплено іспанських кораблів під час протистояння Великої Британії та Іспанії на морях у 16-17 століттях.

Великі нації не комплексують через свої перемоги, навпаки, пишаться ними. У нас же, в Україні, на жаль, все навпаки... Нас змушують вибачатися за свої звияти, нас вчать боятися власних перемог, бо ж „когось ними можна образити, а то не є толерантно”. Замість нації переможців з нас формують вічних страждальців, націю козаків перетворюють на безвольне і безлике народонаселення. Наша політична еліта здебільшого ладна представляти український народ як масу, яка тільки те й повинна робити, як пла-

катися через те, що її постійно гноблять, і що тільки вони (політеліта – С.Б.) ладні виступати рятівниками народу. А сама, в свою чергу, здатна тільки бути зразком політичної кон'юнктури, безпринципності, угодовства і компромісів, які є швидше поразками, а не мудрими державними рішеннями. У них враз реанімується комплекс “малоросійства”, коли треба прийняти рішучі кроки (згадаймо дії Чорноморського флоту РФ у Криму або ж неприховану сепаратиську діяльність окремих організацій за допомоги іноземних спецслужб – С.Б.), а в гіршому випадку – ще й виправдовуватися перед іншими народами за сторінки національно-визвольної боротьби українців.

Зі шпальт газет і екранів телевізорів постійно лунають слова „голодомор”, „чорнобиль”, „репресії”, „окупація”. Останні роки наше телебачення постійно „жене” суцільний негатив, ми тільки й чуємо: „криза”, „обвал економіки”, „дефолт”, „нестабільність”, „газова війна” і т.д. Скажіть, ким будуть відчувати себе наші громадяни, якщо їх постійно годувати оцим от негативом? Коли постійно чуєш, що все погано, то втрачаєш впевненість не лише у собі, у завтрашньому дні, але й повагу до своєї країни. Чи не досить скиглити і шукати виправдань своїм невдачам! Ким будуть пишатися наші нащадки?!!!

Велику свиню нам підкинули і так звані „національно-схвилювані” політики та митці, адже імідж „українців, що постійно плачуть”, був створений саме завдяки деяким нездалим „націонал-демократам”, які не змогли за 18 років запропонувати суспільству нічого більш вагомого, ніж художній фільм „Роксолана” і низки народних ансамблів шароварного типу, які в своїх піснях як не про „вербу та калину”, так про те, що „козак знов зажурився” плачуться.

Це я до того, як треба піднімати національну свідомість, як формувати життєво необхідний нації дух переможців. Росія ж бо не цурається вчити підростаюче покоління на прикладі своїх кривавих тиранів і не менш кривавих перемог.

Але в Україні і без тиранів гідних прикладів для наслідування вистачає. Єдине, їм треба зробити нормальний “промоушн”, створити гарний імідж. І це повинні бути не різні там російські генерали „українського походження” а-ля Паскевич, якого хотів нам колись „втюхати” в якості героя один недолугий журналіст.

продовження на стор. 5

Еко-акція на Замковій горі в Києві

23 травня відбулась екологічна акція на Замковій горі, під час якої молодь прибиравла сміття довкола могили січових стрільців та хреста, встановленого в пам'ять Героїв Крут. Акція проходила в рамках проекту “Тиждень Героїв”, організованого Молодіжним Націоналістичним Конгресом.

Цей захід став своєрідною альтернативою театральній бутафорії покладання квітів, “прапороманання”, “палких” і пусто-порожніх промов. Адже вшанування в такий спосіб є більш практичним і ефективним прикладом виховання молоді.

Під час акції було зібрано понад тридцять мішків сміття. Організатори вирішили систематично проводити подібні заходи, щоб жодне історичне місце Києва не залишалось занедбаним.

Десяток молодих людей власним прикладом показали як легко пожертвувати вихідним днем і як мало зусиль треба для маленької шляхетної справи. Молоді патріоти також сподіваються, що їх ініціатива

залишить слід в свідомості наших громадян, бо з таких кроків і починається реальне відродження України.

Іван Кішка

На День молоді у Тернополі влада щедро оцінила заслуги молодих націоналістів

З нагоди Дня молоді Тернопільська обласна державна адміністрація та обласна рада відзначили кращих представників молодіжного руху. Урочистості з цієї нагоди відбулися в приміщенні обласного академічного драматичного театру.

Учасників заходу привітав начальник головного управління з питань туризму, сім'ї, молоді та спорту обласної державної адміністрації Володимир Гульовський, який відзначив великий внесок молоді у становлення Української держави та побажав юнакам і дівчатам подальших успіхів у цій достойній справі.

Долучився до вітальних слів і перший заступник голови обиради Сергій Тарашевський. Він подякував молоді за активність та бажання здобувати нові досягнення у різних сферах, та закликав їх зберегти цей юнацький запал на довгі роки.

Цього року грамоту голови ОДА отримав голова Секретаріату ТОО “Молодіжний Націоналістичний Конгрес” Дякович Василь, грамотами Головного управління з питань туризму, сім'ї, молоді та спорту були відзначенні члени МНК Кізюк Іван та Вовк Віталій.

Членів МНК відзначила й мерія Тернополя - грамоти міського голови отримали Кізюк Іван та Вівсяна Ірина, а від Відділу сім'ї, молоді та спорту - Дереш Люба і Дереш Надя.

У рамках святкування відбулася також презентація молодіжних громадських організацій Тернопільщини.

Прес-служба ТОО МНК

Діяльність МНК. Коротко
Всеукраїнські заходи
05.03.09 “Українська молода еліта, як авангард розбудови державності”, - під такою назвою в залі Центру Національного Відродження пройшов “круглий стіл” представників молодіжних організацій: “Молодої Просвіти”, МНК та Фундації регіональних ініціатив. Ініціатори заходу поставили за мету сприяння формуванню державницької ідеології серед активної молоді. Своїми думками про підстави формування української еліти з присутніми поділилися кандидат філософських наук Ігор Лосев та заступник директора ЦНВ Віктор Рог.
06.04.09 З ініціативи МНК побачила світ книга ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова “Московська отрута”. У ній автор висвітлює глибинну сутність та джерела московського імперіалізму - питання, що є актуальним і сьогодні. Книга видана на пожертви Осипа Довбуша, Михайла Прихідного, Юліана Олексюка та Михайла Мілянича з Лестеру (Англія).
13.04.09 У приміщенні Центру Національного Відродження відбулося спільне засідання представників МНК, СУМ в Україні, УНА-УНСО, ВО “Тризуб” ім. С.Бандери, КУН, Молодої Просвіти, ПОРА, Студентського Братства та ін. На засіданні прийнято звернення до Голови Верховної Ради України з різким засудженням Постанови “Про святкування 90-річчя комсомолу України”, що носить анти-державний характер. У зверненні зазначено про неприпустимість популяризації в суспільстві діяльності Комсомолу України, який спільно з Комуністичною партією несе відповідальність за злочини проти українського народу. Виховання сучасної молоді на прикладах тих, кого потрібно судити за злочини проти людства й української держави є знущанням над мільйонами українців, знищених комуністичним режимом.
26.04.09 До Центрального Проводу МНК було направлено лист за підписом в.о. голови Інституту національної пам’яті Ігоря Юхновського, в якому висловлено вдячність за копітку роботу у справі вшанування пам’яті героїв Карпатської України (видання збірки “Карпатська Україна”, активна участь в урочистостях з відзначення 70-ї річниці проголошення незалежності цього краю та пошукова робота щодо місця поховання Верховного Комendanта Збройних сил Карпатської Січі Михайла Колодзінського та відомого ідеолога ОУН Зенона Коссака).
27-28.06.09 У м. Чернігові Спілка Української Молоді в Україні за підтримки Національного фонду сприяння демократії, провели зустріч молодіжних громадських організацій України та Росії. Головною метою зустрічі було знайомство між організаціями, подальша співпраця та обмін думок щодо молодіжного життя української громади в Росії. Україну представляли СУМ в Україні, Пласт та Молодіжний Націоналістичний Конгрес, а Росію - представники Об’єднання українців у Москві.
30.06.2009 Разом із понад двома десятками громадських організацій МНК приєднався до кампанії захисту п’яťох українських націоналістів у справі пошкодження пам’ятника Леніну у Києві на Бессарабській площі, в зв’язку з чим було порушено кримінальну справу. У своєму зверненні до представників влади та правоохоронних органів представники патріотичної громадськості наголосили: “...твердження про те, що пам’ятник Леніну на бульварі Шевченка внесений до міжнародного списку світової спадщини ЮНЕСКО, є свідомою фальсифікацією. У Києві є лише дві пам’ятки історичного значення, що охороняються міжнародним правом – Софія Київська та Києво-Печерська Лавра.” Тому вимагаємо: 1) негайно звільнити затриманих 30 червня 2009 року українських патріотів; 2) з метою недопущення провокацій та спекуляцій у майбутньому щодо пошкодження тоталітарних об’єктів архітектури, негайно розпочати демонтаж пам’яток комуністичної доби згідно Указу Президента України “Про заходи у зв’язку з 75-ми роковинами Голодомору 1932-1933 років в Україні.”

Відбувся спеціалізований табір “Руса коса” ім. Ольги Басараб

З 15 по 19 серпня на Сумщині за фінансової підтримки Управління у справах сім’ї та молоді Сумської обласної державної адміністрації в рамках реалізації проекту “Руса коса-2009” відбувся спеціалізований вишкільний табір “Руса Коса” ім. О. Басараб, який щорічно проводиться Молодіжним Націоналістичним Конгресом.

Історія „Русої Коси” розпочалася ще з 2003 року у краснопільських лісах Сумщини, коли було проведено перший Всеукраїнський спеціалізований вишкільний табір для дівчат, які виявили бажання випробувати себе в екстремальних умовах, загартувати свій дух, поділитись досвідом та здобути нові знання. Перший такий табір був охрещений як "експериментальний". І вже зараз можна з впевненістю сказати – експеримент удался.

Вишкільні табори для дівчат надалі проходили на території Тернопільської (2004 р.), Рівненської (2005 р.), Черкаської (2006 р.), Харківської (2007 р.), Волинської (2008 р.) областей. Кожен табір був унікальним, абсолютно відмінним від попереднього. Вишколи запам’ятовуються різноманітними змаганнями, запеклими тереновими іграми, регбі та рукопашем, виснажливими аскетичними днями та раптовими нічними алярмами.

Не менш унікальним та захоплюючим був і цьогорічний табір, що повернувся на Сумщину. Він був приурочений до 120-річчя від Дня народження Ольги Басараб, що стала взірцем непохитності та нескореності української патріотки. Учасницями табору стали близько двадцяти дівчат з різних регіонів України.

Метою проведення табору є формування активного провідного дівочого середовища серед членства організації шляхом культивування ідеалів-рис, закладених в заповіді Волонтариста, Катехизисі українського націоналіста,

виражених в чинах визначних попередниць.

Програма табору надала чудову нагоду учасницям для перевірки себе. Вона складалася як з практичної, так і теоретичної частини. Учасниці прослухали низку спеціалізованих лекцій та гутірок на різну тематику. Серед них лідерство, структура МНК, конфлікти, маніпуляція, написання проектів, діяльність та менеджмент ГО. Особливу увагу приділено лекції про жінок в історії України, де детальніше зупинилися на біографії Ольги Басараб.

Певною родзинкою цього табору вже давно стало те, що кожна учасниця безпосередньо бере участь у напо-

організації МНК Людмила Редько.

Під час табору відбулася нарада активу дівчат щодо визначення пріоритетів проведення заходів МНКівського дівочого проекту “Руса Коса” у 2010 році.

Головним є те, що табір не пройшов просто так. Він залишив у свідомості кожної дівчини певний відбиток. Як зазначили самі учасниці, під час табору “Руса Коса” вони зрозуміли, що є однією командою - навчилися діяти солідарно і злагоджено.

„Руса коса” — то не просто програма для дівчат, не просто табір чи відзнака, це філософія дівчини-українки, стиль мислення та світобачення, усвідомлення значення патріотичного виховання майбутніх берегинь українського роду.

„СИЛОЮ, КРАСОЮ! РУСОЮ КОСОЮ!”

Катерина Аврамчук,
Інформцентр МНК

Відновлена діяльність Української Інформаційної Служби

Віктор Рог та керівник Української інформаційної служби Андрій Левус.

Свого часу за сприяння Організації Українських Націоналістів (революційної) за кордоном діяла подібна інформаційна агенція, яка була рупором визвольної боротьби українців. Вона мала широко розгалужену мережу із штаб-квартирами у Мюнхені, Нью-Йорку, Торонто і Лондоні. Тоді вона відігравала значну роль в комунікації між закордонним українством, а також повідомляла вільний світ про злочини комуністичного режиму в СРСР проти українства та інших поневолених московською владою народів.

На думку організаторів, в українському медіа-просторі спостерігається негативна тенденція посилення інформаційного впливу з боку проросійських ЗМІ, тому поява нового дієвого українського інформаційного ресурсу, що відстоює державницькі позиції, дозволить якщо не перебрати ініціативу у свої руки, то

принаймні вирівняти становище. Українська Інформаційна Служба має стати ефективним інструментом в інформаційному просторі України у відстоюванні її національних інтересів.

“Ми покладаємо великі надії на діяльність Української Інформаційної Служби. Саме її існування є викликом на сучасні проблеми українського суспільства правдиво відображати політичні, економічні та культурні події нашої держави, бути позапартійною кон’юнктурою... Це є принциповою і послідовною позицією нашої інформагенції”, - зазначив керівник УІС Андрій Левус.

Окрім цього, УІС відіграватиме роль колективної прес-служби громадських об’єднань національно-патріотичного спрямування. Вже проведено низку зустрічей керівництва та регіональних активістів МНК щодо їх участі у роботі Української Інформаційної Служби.

Інформцентр МНК

“Тінь Сонця” над Харковом

29 травня в приміщенні УКЦ “Юність” за підтримки Молодіжного Націоналістичного Конгресу та ГО “Поступ” відбувся концерт соліста гурту “Тінь Сонця” Сергія Василюка. На цей виступ вже давно чекали патріотичні кола Харкова.

Впродовж дня представники ХОО МНК з радістю провели для гостя екскурсію по мальовничим місцям Харкова, презентувавши чудову дореволюційну архітектуру центру міста, найбільшу в Європі площу, а також знаменитий пам’ятник Кобзарю. Але більш за все гостя вразив напис на будинку. У ньому йшлося про те, що в цій будівлі у 1900 році вперше була представлена праця “Самостійна Україна” видатного ідеолога українського націоналізму Миколи Міхновського.

Свій концерт С.Василук розпочав з давньої весільної пісні, яку він виконав “а capella”, тобто без супроводу інструмента. Слухачі вже з першої хвилини переконались у майстерності музиканта. Концертний виступ складався як з нових сольних пісень, так і з старих компози-

цій гурту. Програма була надзвичайно насиченою, яскравою і різноманітною. Сергій, співаючи партію голосу, професійно акомпанував собі на гітарі, виконуючи складні і захопливі пасажі. Перед виконанням багатьох пісень музикант розповідав про історію написання композиції, а також робив невеличкі ліричні відступи, відповідаючи на запитання слухачів.

Концерт продовжувався дві години, але вони пролетіли дуже швидко. Публіка була надзвичайно задоволена виступом, але відчувалась гіркота розставання з музикантом, адже через свої пісні, наповненні і коханням, і козацькою героїкою, Сергій став дуже близьким харківській публіці.

У кінці свого виступу вокаліст гурту “Тінь Сонця” подякував всім причетним до організації концерту, зокрема, адміністрації УКЦ “Юність”, що надала приміщення для виступу.

Пісні Сергія Василюка стали вагомим внеском у розвиток якісної української музики. І ми домоглись того, щоб харківська молодь відчула у собі те

українське, що віками знищувалось ворожою пропагандою, навіюванням чужої культури, історії.

Наступним кроком ХОО МНК буде виступ гурту "Тінь Сонця" у повному складі, щоб розбурхати національний вогонь в серцях харків'ян.

Прес-служба ХОО МНК

Голова ОУН Стефан Романів: “Місію ОУН ми вбачаємо у лікуванні наслідків колоніальної хвороби”

Чат-конференція з головою Організації українських націоналістів (бандерівців) Стефаном Романівим на сайті Західної Інформаційної Корпорації (ЗІК)

- *Минуле ОУН відоме. ОУН - це славні імена Бандери, Стецька, Коновальця та інших героїв. Якою зараз є ОУН, де діє, які завдання перед собою ставить? Вреши-реши, чому про сучасну ОУН так мало згадок у ЗМІ? Можливо, це пов'язано з політичною ситуацією в країні?*

- ОУН - це не є політична партія. Це глобальний рух. Ми думаємо не про рейтинги, а про результати нашої праці. На відміну від політичних партій, які говорять про справи, яких ще навіть не зробили, ми не потребуємо реклами за справи, які зробили.

- *Хто представляє в Україні Ваші інтереси. Чи для України це втрачена структура?*

- В Україні є Тереновий провід, є різні громадські структури, які з нами працюють. Це, наприклад, Центр національного відродження ім. С. Бандери, Центр досліджень визвольного руху, молодіжні організації та багато інших структур. ОУН - це не втрачена структура, вона себе виправдала і продовжує робити свою справу.

- *Кажуть що в Україні нема націоналістів у політиці... Що усі продали-ся... Чому Ви байдужі до того, що робиться в країні? Хто за цей безлад візьме на себе відповідальність?*

- ОУН ніколи не була і не є байдужою до тих справ. Сьогоднішній стан у суспільстві є наслідком тяжкої колоніальної хвороби. Місію ОУН ми вбачаємо у лікуванні наслідків цієї хвороби. У вашому запитанні я бачу розпач. Якщо ви справді націоналіст - знайдіть своє місце і ставайте до співпраці з нами. Нагадаю, що Гімн ОУН має рядок: "...бо плач не дав свободи ще нікому".

- *Який приклад, а точніше яку державу з таким політичним устроєм, який відповідає вашій ідеології ви можете навести? Націоналізм, на мою думку, є руйнівною силою для будь-якого сучасного суспільства...*

- Основою всіх держав є націоналізм. Устрій має вибрати сам український народ, а ми вважаємо, що влада має бути сильна та відповідальна.

- *Скільки у вашій організації молодих людей, які підтримують ваші ідеї? Маю на увазі, не таких, яких "викликають", коли треба десь плакати потримати...*

Коротка біографічна довідка

Стефан Романів народився 12 листопада 1955 року в Мельбурні (Австралія). Батько з Тернопільщини, а мама - з Штутгарту (Німеччина). Був головою осередку СУМ у Мельбурні, є заступником Голови Світової Управи СУМ та голова Союзу Українських Організацій в Австралії (СУОА).

Закінчив педагогічний університет у Мельбурні. Розпочав трудову діяльність вчителем української початкової школи. Згодом обіймав посади голови парламентської комісії з питань багатокультурності штату Вікторія та члена комісії з питань еміграції при Федеральному Уряді Австралії.

У 2008 році був обраний Генеральним секретарем Світового Конгресу Українців (СКУ). Очолює Міжнародний комітет з визнання Голодомору геноцидом проти українського народу, який тісно співпрацює з Президентом України, МЗС, СБУ та Інститутом національної пам'яті.

Основне місце роботи – ексекутивний директор Community Languages Australia. У липні 2009 року Стефана Романіва обрано Головою Проводу Організації Українських Націоналістів (бандерівців).

- У Головному та у Теренових провах ОУН є достатньо молодих людей, які приєдналися до нас з ідейних міркувань. Тому ми з надією дивимосся у майбутнє.

- *Слава Україні! Пане Стефане, ідея та боротьба Степана Бандери - незалежна держава Україна. Але зараз триває т.зв. економічна війна. Яка програма утвердження незалежності держави Україна прийнята та відстоюється на даний час ОУН? Дякую.*

- Наша стратегія є незмінною, а на сучасному етапі ХІІ Великий Збір ОУН виробив концепцію економічного націоналізму. Рішення Великого Збору будуть опубліковані у тижневику "Шлях перемоги".

- *Як Ви мислите, чому колишній партіоменклатурі вдається обдурювати український народ? Чи відчуваєте тут частку своєї провини (не особистої, а ваших колег по організації). Як реалізувати себе серед цього царства брехні та лицемірства? Дякую за відповідь. Усього найкращого!*

- Степан Бандера вчив членів ОУН, що потрібно будувати Україну навколо себе. Сьогодні ОУН повторює цю ж тезу всім українцям, які вважають сучасний стан в Україні ненормальним та хочуть його змінити.

- *Австралія - парламентська демократія, заснована на Західній монастирській Церкві. Чи повинна Україна не також прийняти демократичну парламентську систему?*

- Жодна політична система не допоможе Україні, якщо її ключовим моментом буде безвідповідальність влади перед народом. Ми є за сильну президентську владу і виступаємо проти конституційної реформи Медведчука, яка призвела до теперішнього безладу в країні.

- *Яким буде Ваш голос на українському референдумі по НАТО?*

- На сьогоднішньому етапі, ми бачимо НАТО, як ефективну модель захисту держави.

- *Вітаю Вас пане Стефане в Україні. Як Ви думаєте:*

1) чи потрібна Україні люстрація?
2) як Ви ставитесь до вчинку молодих націоналістів у Києві 30 червня 2009 року?

3) якщо зараз були живі Євген Коновалець, Степан Бандера та Роман Шухевич, чи зуміли б вони витягнути Україну з сучасної "руйни".

- 1) ОУН розробила програму деколонізації, яка включає у себе декомунізацію, дерусифікацію та люстрацію. Треба очистити владу від маріонеток Москви, комуністів та кучмістів.

2) ОУН схвалила цей вчинок. Офіційну позицію ОУН шукайте на Націоналістичному порталі. Люди, які

знищують символи колоніального минулого, не мають морального гріха за собою, навіть якщо роблять це всупереч законам, які є наслідком колоніальної спадщини.

3) Можливо, у запитанні є відповідь, бо треба виховувати нових бандерівців, шухевичів та коновальців.

- *Пане Стефане! Від імені Управи та всього членства Українського Культурного Товариства "ПРОСВІТА" в Аргентинській Республіці, вітаємо Вас із обранням на Голову Організації Український Націоналістів та бажаємо Вам завершення всіх мрій та бажань! Питання:*

1) Яку роль повинні відігравати суспільні товариства на еміграції?

2) Чи можете подати, з Вашої точки зору, загальний політичний образ – стан націоналістичного руху в Україні?

- 1) Збереження та розвиток української сутності і гідна репрезентація себе, як частини українського народу, включення у суспільне громадське життя країни свого перебування і у той же час бути невід'ємною часткою глобальної Української нації.

2) Найбільшою проблемою націоналістичного руху є втрата ідеологічних орієнтирів і припинення застосування ідеології, яку розробили наші великі попередники до сучасних всесвітніх та українських реалій.

- *Чи не вважаєте Ви, що ОУН виконала свою місію, ввійшла в історію як організація, перед якою наступні покоління будуть скидати капелюха. Чи не повинна вона розпуститися станом на сьогодні? Боїмося, що сьогоднішні деякі члени ОУН можуть з святої абрєвіатури ОУН зробити, м'яко кажучи, посьміховисько.*

- Ми вважаємо, що місія ОУН існує доти, доки живе українська нація. Українській нації завжди будуть потрібні люди, які готові жертвовно працювати для неї у будь-яких історичних умовах.

- *Яким на Ваш погляд повинен бути провідник ОУН сьогодні?*

- Він повинен розуміти "плюси" та "мінуси" структури і мати чітке бачення, як вона має розвиватися і яким шляхом іти. Провідник має дослухатися до думки активу організації. Членам Великого Збору сподобалася моя концепція "ОУН, як глобальної організації українців".

- *Скажіть будь-ласка, чого прагне Ваша душа, Ваші мрії?*

- Мрію, щоб Українська Держава відповідала тим критеріям, за які віддали свої життя мільйони українців. Хочу, щоб Україна знайшла своє місце серед інших сильних держав.

Діяльність МНК. Коротко

Всеукраїнські заходи

26.08.09

У конференц-залі Центру національного відродження відбувся круглий стіл “Президентські вибори 2010 року – вирішальний етап змагань за Українську державу”. Ініціатором заходу виступила Організація Українських Націоналістів (революційна). В обговоренні взяли участь представники: Братства ОУН-УПА, ВО “Свобода”, УНА-УНСО, ОУН (м), ОУН (д), КУН, МНК та ін.

“На думку ОУН (р), першим кроком є напрацювання основних критеріїв щодо персональних характеристик особи, яка буде претендувати на головну посаду в країні. Це - християнська добросесність, українське походження, відповідальність, професіоналізм і патріотизм,” - підкреслив очільник ОУН Стефан Романів.

Волинь

15.03.09

У Луцькому Святотроїцькому соборі УПЦ КП з ініціативи Братства ветеранів ОУН-УПА Волинського краю імені Клим Савура була відслужена панахида за загиблими вояками Карпатської Січі. У панахиді та пам’ятній академії до 70-ї річниці Карпатської України взяли участь ветерани визвольних змагань, представники МНК, Молодої Холмщини та МКУН.

01.06.09

На Театральному майдані в місті Луцьку проведено акцію “Збережи і захисти життя дитини”, присвячена міжнародному Дню захисту дітей.

Організаторами заходу стали громадська організація “Християнський рух за життя” у співпраці з ВОО МНК, “Українська молодь – Христові”, “Ліга українських жінок”, Молодіжне братство Миколи Святощі.

Акція розпочалася спільним молебнем за померлих та абортованих (ненароджених через вбивство) дітей. Було наголошено, що в християнській Україні заборона на аборти має бути закріплена на рівні законодавства. Адже за роки незалежності України було виконано близько 30 млн. абортів, а це означає що саме на стільки Українська нація могла збільшитись і не бути вимираючою!!!

09.06.09

У місті Луцьку в Народному Домі “Просвіта” відбувся театралізовано-публіцистичний вечір під назвою “Життя – як Подвиг, Ім’я – як Прапор”, присвячений 100-річчю від Дня народження Провідника Української революції Степана Бандери.

Організатором заходу виступила Луцька міська рада. До волонтерів та активних учасників заходу долучилися представники Волинського братства вояків ОУН-УПА ім. Клим Савура, МНК, УНП, КУН та ін.

Дніпропетровськ

09.03.09

Дніпропетровська організація МНК на честь 195-ї річниці з дня народження Великого Співця Долі Українського Народу поклала квіти до пам’ятника Тарасу Шевченку.

Після офіційного заходу МНКівці продовжили вшанування Кобзаря зачитуванням найвідоміших його віршів і роздаванням святкових листівок.

Закарпаття

06.03.09

Напередодні відзначення 70-річниці проголошення Карпатської України члени Тячівської районної організації МНК здійснили мандрівку на гору Близниця, 1860 метрів над рівнем моря.

Погодні умови були досить важкі, вночі випав сніг 70-80 см, що вкрай ускладнив підйом на гору. Зранку мороз становив -6 -8 градусів, але, незважаючи на це, прапор МНК замайорів на вершині. Цим молоді націоналісти віддали свою шану славетним захисникам Карпатської України.

Київ

05.03.09

КМО МНК та Наукове Товариство Студентів і Аспірантів факультетів філософії і соціології Київського Національного Університету ім.Т.Г.Шевченка організували зустріч із патріархом національно-визвольного руху, дисидентом Левком Лук’яненком.

В ході зустрічі Левко Григорович ознайомив студентів зі своїм життєвим шляхом, поділився думками про сучасний стан України та закликав не бути байдужим до її проблем.

Нагороджено представників громадськості, які сприяли проведенню виставки "Українська Повстанська Армія. Історія нескорених"

7 вересня ц.р. у Службі безпеки України відбулося урочисте завершення півторарічного туру виставки “Українська Повстанська Армія. Історія нескорених”, яка була спільним проектом Служби безпеки України та Центру досліджень визвольного руху за участі Українського інституту національної пам’яті.

Виставка “Українська Повстанська Армія. Історія нескорених” – це 500 світлин, документи з радянського та німецького архівів, внутрішні документи ОУН та УПА. Унікальність виставки у тому, що в ній демонструються документи і фотокартки, які протягом десятиліть приховувалися в архівах НКВД-КГБ і які є переконливим і промовистим джерелом об’єктивної інформації про УПА.

З травня 2008 року по вересень 2009 експозиція побувала в усіх областях

України. Загалом з виставкою ознайомилося більше 65 тисяч відвідувачів, проведено 1100 екскурсій, до організації яких, в деяких регіонах, були залучені і члени Молодіжного Націоналістичного Конгресу.

Під час заходу було відзначено громадських діячів та організацій, що сприяли проведенню виставки на місцях. Серед нагороджених – Центр національного відродження ім.С.Бандери (м.Київ). Заступник директора Центру національного відродження ім. С. Бандери, Почесний член МНК, історик Віктор Рог подякував усім, хто долучився до дослідницької роботи щодо діяльності УПА: “Десятиліттями йшла фальсифікація цієї боротьби і дискусія, чи правильно вони робили, що захищали рідну землю... І саме робота науковців, дослідників, тих, хто по зернинках збирав цю історію, від-

кинула звинувачення у колабораціонізмі. Дослідницька робота проведена. Тепер є робота для письменників, журналістів, кінематографістів...”

Персональну нагороду – відзнаку “Хрест доблесті” II ступеня отримали Олег Медуніца, заступник Сумської ОДА, голова МНК (2002-2007 рр.) та Станіслав Федорчук, журналіст, голова Донецької організації МНК (2001-2003 рр.).

Інформцентр МНК

Діяльність МНК. Коротко

Київ

08.03.09

Активістки МНК провели на Майдані Незалежності жартівливий флеш-моб під гаслом „Українські дівчата вимагають іншого свята!”

Учасники акції роздавали перехожим листівки та пропонували всім охочим сфотографуватися з гумовою лялькою, яка символізувала Клару Цеткін – ідейну натхненницю свята. Молоді націоналістки пояснювали киянам та гостям столиці, що 8 березня є датою, що її офіційно відзначають лише в країнах СНД, а також у В’єтнамі, Монголії та низці африканських держав. Крім того, 8 березня нівелює інше свято – День Матері, яке набагато більше відповідає українським національним традиціям.

05.04.09

Членами КМО МНК проведено зустріч з старшокласниками київської гімназії № 290. Захід був проведений з метою формування громадянина-патріота своєї держави - активного і цілеспрямованого.

Розповіли про роботу молодіжних організацій, зокрема про щорічні вишкільні та спеціалізовані табори МНК, їх змістовне наповнення, і умови перебування.

У висліді зустрічі був зруйнований міф про те, що сучасні вчителі байдужі до виховання своїх учнів. Адже педколектив гімназії шукає допомоги у вихованні майбутнього покоління. КМО МНК висловлює щиру подяку за співпрацю заступнику директора з виховної роботи Головченко Галині Миколаївні.

09.04.09

У Будинку кіно згадували жертв Тбіліської трагедії, яка сталася рівно 20 років тому. Тоді мирний мітинг був з небувалою жорстокістю розгінаний вояками радянської армії. Наслідки – десятки убитих, сотні поранених.

Вечір пам’яті було організовано посольством Грузії в Україні. На захід були запрошені представники дипломатичних установ та патріотичних громадських організацій, серед яких УНСО, МНК та інші.

У своєму вступному слові Посол Республіки Грузія в Україні Грігол Катамадзе відзначив, що саме нелегкі роки боротьби Грузії за незалежність і територіальну цілісність міцно скріпили братерство українського та грузинського народів.

15.04.09

Київська організація Молодіжного Націоналістичного Конгресу провела інтелектуальний турнір “Брейн-ринг” серед десятикласників київської гімназії № 290.

Усі учасники були нагороджені цінними подарунками та книгами з історії України.

24.04.09

КМО МНК вже традиційно відкрила таборовий рік вишкільною мандрівкою “Рейд-2009”.

Цього року маршрут пролягав по Чернігівщині довжиною 40 кілометрів. На учасників чекала насичена програма, що включала в себе практичні і теоретичні заняття.

Вишкіл було організовано з метою виховання у молоді національної свідомості та готовності захищати Батьківщину.

17.05.09

У Биківнянському лісі, що під Києвом, на місці поховань більше як 100 тисяч розстріляних більшовицькою владою людей відбувся “День скорботи” щорічна жалобна поминальна акція.

У заходах взяли участь депутати Верховної Ради України та Київради, духовенство традиційних українських церков, представники партій і громадських організацій серед яких і члени МНК.

20.05.09

У рамках проекту “Тиждень Героїв” в приміщенні Київського університету ім. Т. Г. Шевченка відбулась презентація книги “Шлях Бандери”.

Презентували книгу її упорядники – Віктор Рог та Святослав Липовецький. Дана збірка вміщує статті про біографію Степана Бандери та короткий огляд його теоретичної спадщини.

Довгоочікуваним для студентів став візит заслуженого журналіста України Вахтанга Кіпіані, шеф-редактора фільму про Степана Бандеру в проекті “Великі Українці”. Студенти мали можливість переглянути фільм та задати запитання автору.

“Бандера зробив неоціненний вклад в розвиток і створення української держави. Він був каталізатором всіх державотворчих процесів спочатку в сорокових роках, потім в дев’яностих і лишається ним і дотепер”, - сказав Вахтанг.

“Гурби-Антонівці – 2009” – відданість, самопожертва, дух боротьби

Щороку на початку травня українська молодь збирається у лісовому масиві між селами Антонівці на Тернопільщині та Гурби, що у Рівненській області. Саме в цій місцині 65 років тому підрозділи Української Повстанської Армії потрапили в оточення військ НКВД, так званий „Гурбинський мішок”.

П’ять тисяч українських героїв мужньо боролися проти понад 35 тисяч окупантів і після кількох виснажливих днів бою вирвалися з оточення. Цей бій увійшов в історію як найбільший бій УПА – взірць досконалої партизанської тактики та прикладів героїзму. Одну з основних ролей під час бою відіграла сотня особливого призначення УПА, сформована із вихідців з Чернігівської та Сумської областей.

Молоді патріоти щороку вшановують полеглих тут українських героїв найбільшою в Україні тереновою грою „Гурби-Антонівці”, яку організував Молодіжний Націоналістичний Конгрес.

Цього року гра проходила з 29 квітня по 3 травня та стала вже сьомою за рахунком, і зібрала понад дві сотні учасників з усіх куточків України. А за всю свою історію у лавах та теренівці побувало близько трьох тисяч людей.

Перший день розпочався з урочистого відкриття на якому окрім організаторів та учасників були присутні представники органів офіційної влади Тернопільської та Рівненської областей: голова Тернопільської облради Олексій Кайда, начальник Головного управління у справах сім’ї, молоді, спорту та туризму Тернопільської ОДА Володимир Гульовський, керівник прес-служби Рівненської ОДА Тарас Максименко, керівництво Тернопільської АТП в особі Юрія Щирби. Також у відкритті взяли участь автор книги “Гурби: квітень 1944-го” Олег Тищенко та представник Центру Національного Відродження імені Степана Бандери Анатолій Семенюк. Слід додати, що вже другий рік поспіль “Гурби-Антонівці” проходять за сприяння Міністерства України у справах сім’ї, молоді та спорту і є частиною Комплексної програми з мандрівництва “Пізнай себе – пізнаєш світ”.

Але найцікавіше чекало попереду. Гра почалася рівно опівночі. Через запалені очі учасників проглядаються ентузіазм, азарт і, звичайно, знервованість та хвилювання. Знервованість у тих, хто приїхав сюди вперше і хвилювання навіть у “бувалих” гравців, які не знають чого чекати, адже кожна наступна гра не схожа на попередню.

З кожним роком гра “Гурби-Антонівці” стає все популярнішою і за ці сім років в неї з’явилося чимало копій. Та ніщо не може зрівнятися з тим духом побратимства і звитяги, що панує під час гри. З тим духом, який наступного року збере старих і нових друзів, щоб гартувати волю до єдності і перемоги в ім’я України.

Особливістю цієї гри став жорсткий якісний відбір учасників у процесі зго-

лошення, внаслідок чого у грі взяли участь менше учасників, ніж у минулі роки. Однак охочих взяти участь у грі було кількасот кандидатів.

“Без будь-якого пафосу можу сказати, що ця гра була найкращою з усіх, які я пам’ятаю. А це моя шоста гра, тому порівнювати мені є з чим. Я бачив не один раз, як люди жертвовно йшли в бій - без жодного страху, але те, що я побачив цього року я запам’ятаю надовго – відда-

плані загартування духу й тіла, сприяє вихованню почуття патріотизму, відволікає молодих українців від вулиці, від алкоголізму, наркотиків та інших шкідливих речей”, - говорить Андрій Бень, командир куреню "червоних", м. Львів.

Надзвичайно масштабна, масова, виснажлива і довготривала гра дала можливість випробувати себе всім охочим. Однак не всі учасники витримали тридобове напруження: хтось не витримував нічних заморозків, хтось нервової напруги гри,

ність, самопожертва і дух боротьби. Тепер я знаю те, що насправді є люди, які б жертвовно пішли захищати свою Батьківщину – Україну. І теренова гра “Гурби-Антонівці” є гарним цьому доказом, одним із небагатьох заходів, що дійсно може вишколити українську молодь в дусі патріотизму”, - так про гру зазначив чотовий куреню “жовтих” Волядя Демчук (псевдо “Стрілець”) з Луцька.

Що стосується тактики, то в обох

хтось не міг дисциплінувати себе. Але все це було нікчемним і мізерним порівняно з тими випробуваннями, які в цих лісах переживали бійці ОУН-УПА.

“Колись ми починали нашу гру з площею в два квадратні кілометри і з в півсотнею чоловік. Тепер ми збираємо до сімсот “бійців” і площа, на якій відбувається гра є 25 квадратних кілометрів. Але прийде час, коли нас буде сотні тисяч і нашим тереном стане вся Україна”, - саме такі слова прозвучали з вуст Голови Молодіжного Націоналістичного Конгресу Ярослава Іляша, що і стали своєрідним завершенням цієї гри, після чого пролунав наказ “Розхід!”.

Але це не надовго. Рівно через рік на тому самій місці зберуться сотні молодих людей, щоби знову перевірити себе на фізичну та моральну витривалість і вшанувати пам’ять незламних борців за волю України – борців ОУН-УПА.

Катерина Аврамчук, Інформцентр МНК

Карпатські хребти пододала група "мовчунів"

З ініціативи ЛОО МНК з 23 по 24 травня відбулася екстремальна мандрівка "Мовчун". Похід надзвичайний тим, що протягом трьох днів походу, всі учасники повинні були дотримуватись особливої норми поведінки: вони повинні мовчати.

На три дні “проковтнути язика” - вельми нестандартне випробування для молодих людей. Метою “залізного правила”, за словами одного із організаторів походу Андрія Бєня, є “розуміння одне одного не те, що з півслова, а й за відсутності спілкування взагалі”.

Почали свій маршрут молоді націоналісти-мовчуни із населеного пункту Сколе, потім подолали небезпечне урвище висотою 20 метрів. Згодом мандрівники піднялися на г. Лопата, що у 1944 році стала місцем бою воїнів УПА з німецькими окупантами.

"Вшанувати пам'ять героїв хвилиною мовчання було б занадто тривіально, зважаючи на те, що учасникам “Мовчуна” і без того, у часі походу повинні "оніміти". Тому на вершині гори ми встановили червоно-чорний прапор ОУН-УПА і запалили свічку, яку передавали з рук в руки, про себе промовляючи молитву,"- зазначив Андрій Бєнь.

Коментуючи запитання про альтернативні способи обміну інформації, один з учасників мандрівки зазначив: "Думаю, мова жестів буде якісним заміником телепатичного зв'язку, який ми, на жаль, ще не осягнули, тому деякі учасники вже не

на жарт захопилися абеткою сурдоперекладу. Зрештою, якщо згадати народне прислів'я " Мовчання - знак згоди", думаю, злагода і взаєморозуміння між мандрівниками пануватиме за будь-якої погоди".

Прес-служба ЛОО МНК

Діяльність МНХ. Коротко
Львів
05-09.06.09 “До гір звертай свій рух - у горах оживи свій дух” – саме таким гаслом керувались члени львівського МНХ під час екстремального табору-мандрівки “Чорногір”. Апогеем заходу став 25-кілометровий рейндж-кидок в околицях Говерли і Петросу. Учасники обрали для себе найбільш складні і небезпечні маршрути та подолали більшість найвищих вершин карпатського масиву Чорногори. 13-14.06.09 У селі Зашкові Жовківського району з нагоди 118 річниці з дня народження Євгена Коновальця пройшов молодіжний фестиваль “Зашків 2009”. У рамках свята відбувся молодіжний форум та піший похід “Львів-Зашків”. Організатори визначили три найбільш активні молодіжні організації: Львівський осередок Молодіжного Націоналістичного Конгресу, Стрийська організація Спілки Української Молоді, а також представники Системи Воснізованих Ігор Молоді (СВІМ). Одним із найбільш яскравих спогадів для молоді стала зустріч із сином Головного Командира УПА, багаторічним в’язнем совєцьких концтаборів Юрієм Шухевичем. 16.08.09 Пікетували Консульство Росії представники національно-патріотичних партій та громадських організацій: ЦНВ, Українська справа, МНХ, УНП, НРУ, КУН, УРП “Собор”, УП, УНА-УНСО, Молодого Руху та ін. Пікет був відповіддю нахабним заявам і безпідставним звинуваченням у бік України від Президента РФ Дмитрія Медведєва. Під час пікету звучали гасла: “Імперська Росіє – геть руки від незалежних держав!”, “Медведєву більше не наливають!”, “Медведєв: не шукай тріску в чужому оці! Вийми колоду з власного!” та ін. Виступаючі наголосили, що ніхто не має права вказувати українцям, кого вшановувати як національних героїв, як будувати власну зовнішню політику та якою мовою спілкуватися. Суми 23.05.09 На території Миського парку ім.І.М.Кожедуба членами Сумського МНХ було проведено змагання, присвячене Дню Героїв. Учасниками стали студенти університетів м.Суми та члени молодіжних організацій. У конкурсну програму входили етапи: екстремальна смуга перешкод, історична вікторина та безліч інших цікавих конкурсів. Тернопіль 07-10.03.09 Члени Тернопільської організації МНХ провели екстремальну мандрівку карпатськими горами “Заповіт”, присвячену пам’яті Великого Кобзаря. Підкорено вершини Шешул, Рогнеска, Петрос. Попри сильну негоду, на кожній із вершин були зачитані “Заповіт” та інші безсмертні твори Шевченка. 02.06.09 Іван Кізюк – заступник голови ТОО МНХ став одним із шести переможців традиційного Тернопільського Супермарафону (100 кілометрів за 24 години). Більшість учасників подолали тільки половину дистанції через болі і натирання ніг. Додавав екстрему марафону проливний дощ та сильний вітер, який супроводжував учасників змагань вночі. Організаторами заходу виступили МНХ, ВО “Триzub”, Пласт, туристичний клуб “Кристал”. 27.06.09 Відбувся відкритий турнір Тернополя з пейнтболу “Кубок Шухевича-2009”, присвячений дню народження Головного Командира УПА і до Дня молоді. Вже третій рік поспіль організовується цей турнір за участі восьми найкращих команд міста. Цього року перемогла команда міської організації ВО “Свобода”. Організаторами заходу виступили ТОО “Молодіжний Націоналістичний Конгрес” та пейнтбольний клуб “Легіонер”. 10-16.08.09 На території музею УПА села Словятин на Бережанщині ТОО МНХ провів обласний табір патріотичної молоді “Лисоня”. У ньому брали участь представники, Молодої Просвіти, організації “Легіонер” і УНМ. Програма табору включала практичні заняття з виживання в природі, основ табірництва та мандрівництва, спортивні ігри та смугу перешкод. Відбулися зустрічі таборовиків з ветеранами УПА.

“Відвага” - табір, що виховує характер

На жаль, за останні роки наша держава виявилася абсолютно неспроможною вирішувати найбільш проблемні питання державотворення. Це стосується як внутрішньої, так і зовнішньої політики. Дійшло до того, що низка провідних українських політологів дійшла до спільної думки, що на 18 році незалежності Україна як ніколи близька до втрати своєї державності.

Якщо так станеться, то хто, питається, буде захищати суверенітет і територіальну цілісність країни? За цю справу, як і в усі часи, доведеться братися молодим українцям.

На щастя, попри діяльність окремих чиновників, які своїми діями тільки дискредитують ідею державності, відсутність плану стратегічного розвитку держави та слабкість державних інституцій, українське суспільство (громадські структури, сім’я і, в меншій мірі, навчальні заклади) створило механізм виховання серед

Не секрет, що табори давно посядають чільне місце в нашому суспільстві. Можливо, їх результати і є на перший погляд не зовсім помітними, але той факт, що за 18 років незалежності такі табори відвідали десятки, а може і сотні тисяч молодих людей з усієї країни, серед яких є впливові державні та громадські діячі, журналісти, науковці, письменники, ігнорувати не можна.

Приємно, що саме Молодіжний Націоналістичний Конгрес є однією з тих громадських організацій, які з року в рік готують для молоді такі табори. Організація має свою добре відлагоджену систему таборувань та власну методику їх проведення. Систематично проводяться вишколи,

різні за специфікою та тематикою. Є серед них і екстремальні табори, як наприклад, „Урай”, і теренова гра „Гурби-Антонівці”, і просто мандрівки, і стаціонарні табори - тренінги і т.д. Майже щороку МНХ видає практичні посібники на допомогу іншим організаціям, що сприяє популяризації молодіжного патріотичного руху.

Одним з основних таборів МНХ є “Відвага-Конотоп” ім. Івана Гавдиди, участь в якому беруть молоді патріоти з усіх регіонів України. Саме “Відвага”, перебравши на себе славі надбання “Лисони”, є наразі одним з найвідвідуваніших патріотичних таборів. І то не дивно, адже його традиції заклалися ще в 1991 році одним з “хрещених” батьків Молодіжного Націоналістичного Конгресу Іваном Гавдиною, ім’я якого і носить табір.

Цього року табір “Відвага-Конотоп” проходив у рамках програми “Пізнай себе - пізнаєш світ” за спільної участі Міністерства у справах сім’ї, молоді та спорту та ВМГО “МНХ” і був приурочений до ювілею Конотопської битви. Факт підтримки такого роду заходу державною владою якнайкраще підтверджує те, що за роки свого існування Молодіжний Націоналістичний Конгрес став однією із найпомітніших організацій у царині патріотичного виховання. Доказом цьому слугують численні премії, грамоти і відзнаки, які отримували члени МНХ з рук керівників місцевих адміністрацій та Уряду України. Треба також зазначити, що вже майже 10 років табір “Відвага” ім. Івана Гавдиди отримує підтримку і від української діаспори - З’єднаного Україно-Американського Допомогового Комітету (директор – Лариса Кий).

Програма табору була насичена лекціями з мандрівництва і табірництва, історії національно-визвольного руху українського народу, інтелектуальними змаганнями “Брейн-ринг” та ін. Практична частина складалася з туристичних (сплав на байдарках, смуга перешкод) та спортивних змагань (футбол, волейбол, регбі, рукопаш), а також рейндж-кидку на понад 75 кілометрів. Пройти таку відстань

вдалося не всім, до кінця дійшла лише одна група. Хоча рейндж-кидок мав на меті не стільки змусити таборовиків пройти всю цю дистанцію, скільки перевірити їхні морально-вольові якості, практичні навички зі спортивного орієнтування. За словами

таборовиків, вимарш дав їм неоціненний досвід, який не можна отримати в школі, університеті чи на роботі.

Своїми враженнями діляться учасники цьогорічної “Відваги”:

Іван, Харків, комендант табору: Особисто мене, як коменданта, вразили ті люди, що залишилися до кінця табору. Вони не зламалися після таборових випробувань, недосипань, днів аскетизму, нічних “алармів”, а також примх природи – злив, блискавок і т.д.

А туристичний змаг! Цьогоріч він виявився найскладнішим за всі роки. Особливо запам’яталася 70 метрова переправа над річкою та “мишоловка” в болоті. Також сподобалося і перепливання річки на каріматах.

Іванна, Київ, таборовик: А мені дуже сподобалася теоретична частина, особливо – лекція з волонтаризму. Наскільки все було вірно сказано про силу духу, силу характеру і волі. Тепер розумію, чому Україні останнім часом буває непереливки. Тому що у керівництва нашої держави немає психології переможців!

А ще сподобалася родинна атмосфера. Коли було важко, ми допомагали одне одному, спільною підтримкою змогли пройти всі випробування. А остання ватра поєднала всіх в такому собі сімейному колі - ми співали пісень до самого ранку!

Андрій, Львів, ройовий: Якщо говорити про те, що запам’яталося найбільше, то скажу одне слово –

вимарш! На практиці виявилось, що то аж вкрай нелегке випробування. Чи жарт, тільки одна група повністю пройшла маршрут. Шкода, що й нашому рою не судилося пройти до кінця, хоча тоді і здавалося, що то неможливо – дощ, ніч, натерті ноги... Але тепер розумію: було б більше бажання і сили волі, то ми б показали, хто кращий! Обов’язково поїду на наступний табір і все таки пройду цей маршрут!

„Ми застосовуємо методологічну базу виховання молоді, яка пройшла випробування роками і показала свою ефективність. Кращі приклади діяльності організацій ЛУГ, СОКІЛ, СІЧ, ПЛАСТ, Юнацтво ОУН, СУМ та молодіжних організацій української діаспори ми беремо на озброєння. І значну увагу приділяємо їх вдоскона-

ленню та наповнюємо нашим сучасним досвідом.

У кожної людини є свій прихований резерв, приховані вміння і здібності. Розкрити їх дозволяє характер. І своїми вишколами ми ставимо за мету зміцнювати силу духу, характер, волю”, - підкреслив Голова МНХ Ярослава Іляш.

Автор цих рядків має багаторічний досвід громадської роботи і є активним учасником подібних заходів. Через призму років може стверджувати, що праця юних патріотів-ентузіастів не проходить марно. Це один із тих прикладів, що вселяє віру у майбутнє України. Але найбільше тішить наступне - приходить нове покоління молодих українців, які гідно продовжують справу своїх керівників і вишкільників.

Сергій Пархоменко,
журналіст

Становлення Степана Бандери як Крайового Провідника ОУН

Патріотизм Бандери, його вірність національним ідеалам та революційним методам боротьби сьогодні не викликають ніяких сумнівів, як і його мужність перед обличчям смерті, що була найвищим виявом героїзму і незламності.

Дитячі роки майбутнього Провідника пройшли під впливом національно-визвольних змагань 1917–1920 рр. та діяльності УВО. Так, почувши розповідь про героїзм члена УВО Ольги Басараб, яка загинула під час тортур у польській тюрмі у Львові, 14-річний Степан Бандера почав проводити над собою такі самі тортури, які застосовувала польська поліція щодо Басараб. Свій вчинок він пояснював бажанням перевірити свою витривалість і силу волі та підготувати себе до майбутньої боротьби. Бували моменти, що через важку хворобу (ревматизм колінних суглобів) він зовсім не міг ходити. І лише завдяки надзвичайним зусиллям над собою хлопець переміг біль.

У 1919–1927 рр. Степан Бандера навчався у Стрийській гімназії, а в 1928–34 рр. – на агрономічному відділі Львівської політехніки. Стає одним із керівників молодіжної націоналістичної організації “Організація вищих класів українських гімназій” (ОВКУГ), а з 1926 р. - Союзу української націоналістичної молоді (СУНМ).

1928 р. Степана Бандеру прийняли до лав Української Військової Організації (УВО), де він був зачислений до розвідувального відділу, а згодом переведений у референтуру пропаганди. У 1928–1930 рр. С. Бандера був одним із дописувачів щомісячного гумористичного журналу “Гордість нації”. Свої сатиричні статті Бандера підписував літературним псевдонімом “Матвій Гордон”.

Розростання націоналістичного руху та його неорганізованість спонукали розрізнені структури до об’єднання. Тому цілком логічним і закономірним стало виникнення 2 лютого 1929 р. Організації Українських Націоналістів. ОУН відкидала легальні й еволюційні методи боротьби з Польщею, бо за допомогою цієї тактики українським політичним партіям і громадським організаціям не вдалося добитися навіть автономії, не кажучи вже про незалежність України.

У 1930 р. Степан Бандера очолював відділ розповсюдження підпільних видань ОУН на західноукраїнських землях. 1931 р. у його відання передали відділ постачання підпільних видань з-за кордону, а у 1932 р. – стає заступником крайового провідника (далі – КП) ОУН. За цей період Бандеру п’ять разів арештували: 1) 14.11.1930 р. – заарештований разом із батьком за антипольську пропаганду; 2) влітку 1931 р. – затриманий на декілька днів у с. Войнилів біля Калуша за спробу переходу польсько-чеського кордону; 3) 1931 р. – просидів три місяці у слідчій тюрмі у зв’язку із замахом на комісара бригади політичної поліції у Львові Е. Чеховського; 4) 10.03.1932 р. – затриманий у м. Тешин; 5) 2.06.1933 р. – заарештований у м. Тчев під час поїздки зі Львова до Данцига.

Щоб зменшити ризик перехоплення літератури і пришвидшити її прибуття до пунктів призначення, Крайова езекутива ОУН прийняла рішення організувати підпільні видавництва на місцях. Там виготовляли брошури, листівки, відозви та декларації на кожную велику акцію ОУН. Тільки під час резонансної Шкільної акції, метою якої стало повернення української мови в школи, було розповсюджено 98 тисяч листівок “Український народ” і 6 тисяч брошур “У боротьбі за душу української дитини”.

22 грудня 1932 р. у Львові поляки стратили бойовиків ОУН Василя Біласа та Дмитра Данилишина. С. Бандера разом із Р. Шухевичем організували пропагандистську акцію: о 6 год., в момент повішання бойовиків, по всіх українських церквах Львова

били дзвони. По всій Галичині референтурою пропаганди були організовані служби Божі за упокій душ страчених бойовиків.

Також на знак протесту ОУН провела по цілій Західній Україні антимонопольну кампанію, спрямовану проти вживання алкогольних і тютюнових виробів. Боротьбу з курінням і пияцтвом Організація проводила передусім серед своїх членів, а на громадськість впливала через легальні товариства “Просвіту” й “Відродження”, внаслідок чого польська держава зазнала мільйонних збитків.

ОУН застосовувало найрізноманітніші методи боротьби проти польської окупаційної влади: масові політичні демонстрації, робітничі страйки, бойкот польських товарів та інші. 1933 р. у Данцигу та Берліні Бандера мав декілька зустрічей з Євгеном Коновальцем, під час яких вони обговорювали тактику революційно-визвольної боротьби на ЗУЗ. Після того як цього року Крайовим Провідником ОУН став Степан Бандера-“Лис” (також користувався псевдами “Степанко”, “Крук”, “Малий”, “Сірий”, “Рих”, “Лісовик”, “Лівик”), бойова діяльність Організації зазнала деяких змін. Усі бойові акти скеровувалися проти найзначніших представників польської державної адміністрації та їх прислужників - “хрунів-угодовців”, а також проти популяризаторів радянської пропаганди.

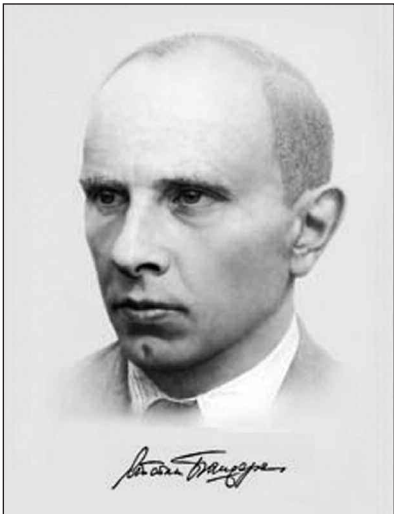
Бойова діяльність ОУН мала застосовувати революційний терор як засіб самооборони. Він був найстрашнішою зброєю в руках підпільної організації, її останнім і найвагомішим аргументом, коли всі інші були вже випробувані. Революційні дії ОУН мали моральне виправдання, тому що вони були адекватною відповіддю на насильство ворога. Дії оунівців підривали авторитет і силу противника, і підтримували дух поневоленого народу.

Важливим напрямком роботи пропагандистської референтури було розповсюдження друкованої продукції, без якого видавничча діяльність не мала сенсу. Певна кількість видань, за вказівками С. Бандери, переправлялась на Волинь, Холмщину, Буковину, надсилалася на адреси радянських наукових і культурних установ. Окремі екземпляри потрапляли навіть на Кубань. Як підпільна так і легальна українська преса, що перебувала під впливом ОУН, викривала суть більшовизму і демаскувала його як новітню форму московського імперіалізму.

На знак протесту проти штучного Голодомору 1932–1933 рр., влаштованого радянською владою, 22 жовтня 1933 р. Микола Лемик вчинив замах на високопоставленого чиновника і розвідника НКВД Олексія Майлова, який працював на той час у радянському консульстві у Львові. Атенат було здійснено з наказу С. Бандери.

Одним із найгучніших виступів, які виявляли ставлення ОУН до польської влади, було вбивство міністра внутрішніх справ Броніслава Пераського, скоєне 15 червня 1934 р. у Варшаві. За наказом Бандери атенат виконав бойовик ОУН Григорій Мацейко-“Гонта”. Такі акції проводилися також із метою привернути увагу світової громадськості до нестерпного становища українців у Польській державі.

У червні 1934 р. більшість керівного активу ОУН, у т. ч. і Степана Бандеру, було заарештовано польською поліцією. У ході Варшавського процесу (18.11.1935 р. – 13.01.1936 р.) було суджено 12 членів ОУН. Під час допитів на Бандеру постійно чинили психологічний та фізичний тиск. Його допитували, не даючи змоги поспати. Але Провідник ОУН поведився гідно і був зразком для інших в’язнів. Він відмовився давати відповіді на запитання польською мовою. Судовий процес С. Бандера перетворив на форум для пропаганди ідеї національно-визвольної боротьби серед українського сус-

пільства та світової громадськості.

Унаслідок процесу над оунівцями польська преса почала об’єктивніше висвітлювати їх діяльність. Так, у “Літературних відомостях” (“Wiadomości literackie”) за 15.12.1935 р. було вміщено статтю Ксаверія Прушинського, у якій зазначалося: “Ті люди вбили бажачучи служити справі свого народу... Три четвертини польської преси, що протягом сімнадцяти років не хотіли знати слова “український”, протягом цих трьох тижнів навчилися цього слова і вже його не забудуть... Відомлення з процесу друкують всі щоденники в Польщі. Треба, щоб ми довгою чергою пройшли попри лаву обвинувачених, щоб заглянули глибоко в очі цих хлопців...”.

Орган польських народовців “Просто з мосту” (“Prosto z mostu”) надрукував статтю “Справа найважливіша з важливих”, у якій підкреслювалося: “Ми, польські народовці, маємо обов’язок найголосніше казати про те, що існує український народ, що він живе і бореться за своє право на життя... Хай українських націоналістів буде тільки жменька, проте напруження жертвості, посвяти й героїзму тієї жменьки таке наявне велике, що його вистачає не лише на те, щоб воскресити, а навіть створити націю”.

13.01.1936 р. Степана Бандеру, Миколу Лебеда, Ярослава Карпинця було засуджено на смертну кару, яку пізніше замінили довічним ув’язненням.

На Львівському процесі (25.05-26.06.1936 р.) Бандера почав уміло обвинувачувати польську владу у скоєних злочинах проти України і українців. На цьому процесі він обрав тактику, за якою одна частина підсудних мала зізнатися в належності до ОУН і розкрити всі її ідеологічно-пропагандистські постулати; інша повинна була повністю заперечувати свою причетність до ОУН. Через “трипси” (таємні листи – М. П) Бандера зв’язався з тими, хто дав свідчення поліції, щоб вони відкликали всі свої зізнання та пояснили свою поведінку. Про цей процес провідний діяч ОУН Микола Сціборський писав у паризькій газеті “Українське слово” (21.07.1936 р.) у статті “Клонім голови”: “Героїчною поставою своїх представників – Бандери і товаришів – націоналізм продемонстрував перед цілим світом силу своєї моралі, ідейну непримиримість, внутрішню здоровість і організаційно-політичний розмах... А вже справді гігантською в своїй духовій силі, моральній красі, непримиримості й героїчності виростає постать – Провідника ОУН на ЗУЗ – Бандери! Того Бандери, що кинув гасло: “Згинуть, а не Зрадити!”.

Під час цих судових процесів авторитет Степана Бандери виріс настільки, що народ почав складати пісні й легенди про нього. Своїм ставленням до себе і ворогів Степан Бандера заслужив глибоку пошану українського народу, а серед членів ОУН та УПА здобув непохитний авторитет.

Микола Посівнич

Діяльність МНК. Коротко

Тернопіль

20-22.08.09

У Буцацькому районі в оздоровчому комплексі “Лісовий дзвіночок” вже втретє відбувся вишкільний табір “Первоцвіт нації”. Організаторами виступили Буцацька РДА та ТОО МНК.

Захід відбувся в рамках експериментального навчального курсу “Підготовка до вступу в молодіжні організації”. Табір налічував близько 100 учасників з усіх шкіл району. Програма включала лекції з історії України, ідеології українського націоналізму та різноманітні змагання.

Тернопільська обласна рада винесла на розгляд питання про поширення даного заходу по усій області.

Харків

13.03.09

За підтримки Харківського літературного музею в особі Ольги Різніченко та Молодіжного Націоналістичного Конгресу, відбувся концерт відомих українських співаків: В. Морозова, М. Барбари та Тараса Чубая.

Незважаючи на малобюджетність проекту та майже повну відсутність інформації про нього, зал було заповнено вщент. Слід зазначити, що виконавці відмовились від послуг власної продюсерської агенції та, фактично безкоштовно, з почуття власного патріотизму погодилися виступити в Харкові.

Під час 2-годинного концерту виконувались як нові пісні із альбому “Армія світла” В. Морозова, так і старі хіти: “Треба встати і вийти”, “Лиш вона”, які разом з виконавцями співав весь зал.

Концерт був сповнений життєвого драйву, невідомої щирості та відвертості спілкування харківської публіки та львівських виконавців.

Харків’яни ще довго не відпускали музикантів, оплесками примусивши В. Морозова та М. Барбару виконати ще кілька пісень. Акомпонував їм при цьому на барабанах Т. Чубай.

03-05.04.09

Харківський осередок Молодіжного Націоналістичного Конгресу провів вишкільний табір “Слобідські ночі - 2009” в Дергачівському районі Харківської області.

Вишкіл розпочався нічною мандрівкою, тактичними навчаннями. Наступні таборові дні були насичені лекціями та диспутами з історії України та сучасності націоналістичного руху.

31.05.09

У с. Циркуни було урочисто відкрито пам’ятний хрест “Борцям за Україну”, споруджений на честь всіх відомих і невідомих героїв України, які пожертвували своє життя заради Незалежності своєї Батьківщини.

Цей пам’ятник виготовили й спорудили своїм коштом декілька харківських студентів, які цим довели, що головне не слова й обіцянки, а чин. Вони пообіцяли, що на цьому не зупиняться й спорудять ще декілька хрестів на честь борців за Україну.

У заході взяли участь представники Молодіжного Націоналістичного Конгресу, які посадили біля хреста квіти. Хрест освятив о. Олег Козуб (УАПЦ).

27.05.09

У Полтаві Харківська організація МНК разом із представниками націонал-демократичних партій взяла участь у альтернативному мітингу приуроченому Полтавській битві 1709 року.

Росія ж відправила на своє святкування до Полтави більше ніж півтисячі представників козацтва, яке по-хамськи себе поведило по відношенню до представників української сторони.

Усе це стало можливим за потурання організатора дійства - Полтавської міської влади, яка показала нечувані прояви малоросійства та плазування перед “старшим братом”. Це - проімперські виступи російських офіційних осіб, що звинувачували українців у “клятвовідступництві”, виконання гімну РФ першим (український - звучав останнім) та виступ мера Полтави про “давайте дружить и жить вместе” та багато іншого.

Дійство плавно переходило в сплановану провокацію і сутичку між російськими козаками і молоддю під червоно-чорними прапорами, але правоохоронці цьому завадили.

Всеукраїнський конкурс інформаційно-просвітницьких матеріалів імені Степана Бандери

Мета конкурсу: активізувати творчий потенціал національно-свідомої молоді, заохотити її до створення якісних інформаційних продуктів. Інформаційні продукти, представлені до конкурсу, мають бути спрямовані до широких верств суспільства.

Степан Бандера – найяскравіший символ боротьби українського народу за свою державу. Тематикою запропонованих до конкурсу проектів є національно-визвольна боротьба українського народу у ХХ сторіччі, як за доби УНР, так і в часи радянської окупації, а також під час Другої Світової Війни.

Конкурс проводиться у таких номінаціях:

1. Соціальний плакат

Може бути виконаний у будь-яких графічних та фототехніках, а також за допомогою цифрових технологій.

2. Аудіо (відео) ролик

Може бути поданий у готовому вигляді в будь-якому відео чи аудіоформаті за бажанням автора.

3. Відеокліп

Може бути поданий в готовому вигляді в будь-якому відео-

форматі (за бажанням автора).

4. Комп’ютерна презентація у форматі Power Point

Має бути подана у готовому вигляді.

5. Фотографія на соціальну тематику

6. PR-матеріал (публікація, стаття, нарис) – у вигляді тексту.

Строки проведення конкурсу: роботи приймаються до 15.12.09 р. Оголошення результатів конкурсу відбудеться 28.12.09 р.

Учасником конкурсу може бути кожна молода людина віком до 25 років, яку цікавить тематика конкурсу.

Роботи необхідно надіслати на адресу:

вул. Ярославів Вал, 9, м. Київ, Україна, 01034, Центр національного відродження ім.С.Бандери

тел. (044) 279 81 33 , e-mail: uis-center@ukr.net, сайт: www.ukrpohliad.org і www.UkrNationalism.org.ua

Переможців чекають цінні призи, а всі учасники конкурсу отримають заохочувальні подарунки.

“Повстанська Ватра -2009” збирає друзів!

Щороку напередодні Свята Покрови, Дня Українського Козацтва та чергової річниці Української Повстанської Армії патріотична молодь має змогу відвідати табір-джамборі “Повстанська ватра”, який щороку проводиться з ініціативи всеукраїнської молодіжної громадської організації „Молодіжний Націоналістичний Конгрес”.

"Джамборі" в перекладі з мови американських індіанців означає "збір усіх племен після довгої війни" чи "велика рада". Табір-джамборі в сучасному розумінні означає: зліт, фестиваль, розваги і змагання, але з насиченою, цікавішою і кориснішою програмою. Це справжня і невимущена братерська атмосфера, купа старих і нових друзів, можливість отримати неймовірні враження.

Метою даного табору є залучення дітей, юнацтва до краєзнавчої діяльності, вивчення, охорони та відновлення пам'яток української історії та культури, поширення кращих історичних звичаїв українського народу; виховання фізично, інтелектуально та духовно розвиненої молоді України та пропаганда здорового способу життя серед юнацтва. Щороку табір знову дає можливість сотням молодих людей, переважно студентів і старшокласників, побути в колі однодумців, обмінятися досвідом і планами на майбутнє. Такий формат заходу має суттєвий вплив на студентські і молодіжні організації, популяризує їх діяльність у сфері громадянської активності та патріотичного виховання.

Особливою родзинкою в проведенні табору „Повстанської Ватри” завжди було те, що він щороку змінює свою географію. Зазвичай обирається той регіон, який став свідком героїчних подій національно-визвольної боротьби українського народу. Це – подвиги відважних степових ватаг, лицарів Київської Русі, Запорізької Січі, армії УНР та січових стрільців, бійців ОУН-УПА.

Протягом 2002-2008 років українську молодь радо приймали землі Рівненщини (місце героїської загибелі командира УПА-“Північ” Кліма Савура), Волині (терен Колківської республіки УПА), Вінниччини (місце останнього бою командира УПА-“Південь” полковника Омеляна Грабця - „Батька”), Сумщина (території, де у 1770-80-х роках діяли повстанські гайдамацькі загони запорізького козака Семена Гаркуші та батьківщина останнього кошового Петра Калнишевського) та Київщини (у 1768 році відбувалося гайдамацьке повстання на чолі з М.Швачкою та А.Журбою). У 2008 році табір був поділений, тож одночасно відбувався в двох місцях – на Тернопільщині, поблизу села Слов’ятин Бережанського району на місці бази УПА, і на Харківщині у Зміївському районі – східному форпості Київської Русі, місцях боїв княжих дружин з половцями.

Цього року організатори обрали один із найбільш вдалих можливих варіантів для проведення джамборі. „Повстанська ватра” відбуватиметься знову поблизу села Слов’ятин з **1 по 4 жовтня** на місці музею ОУН-УПА. Тут, в листопаді 1943 року, в непрохідних лісах таємно було побудовано вишкільний табір Подільської воєнної округи УПА “Лисоня”, де проходила бойову підготовку легендарна сотня “Бурлаки”. Таборовики матимуть змогу пожити у справжніх криївках та ознайомитись з життям та побутом воїнів УПА не з книжок, а з власного досвіду.

Таборова програма “Повстанської ватри” являє собою суміш фізичного та інтелектуального навантаження. Вона передбачає практичні заняття з табірництва, лекції з істо-

рії України, сучасного мистецтва та громадської діяльності. Також на учасників чекають пейнтбол, туристичні змагання, спортивні ігри, вивчення народних та повстанських пісень, та зустрічі з ветеранами УПА. Завершенням кожного дня буде цікава і весела ватра.

- Для участі у таборі необхідно:
- мати 14 років;
 - заповнити та подати до оргкомітету „Картку-зголошення” (для осіб молодших 18 років обов’язковим є дозвіл батьків);
 - виконати особистий та харчовий виряд;
 - виконувати накази та розпорядження проводу табору;
 - прибути у м.Тернопіль 1 жовтня до 10.00 години.

Кінцевий термін зголошення – 28 вересня 2009 року

Координати представників оргкомітету:
Центральний Провід МНК: вул.Ярославів Вал, 9 прим.4., тел.: 8(044)234-70-20, факс 8(044)246-47-83, e-mail: mnk@ua.fm, info_mnk@ua.fm
Волинь - 80504381143 (Олександр) 80936774708 (Віта) mnk_volyn@ua.fm
Львів - 80632638828 (Андрій) golnach@gmail.com
Суми - 80957312988 (Наталка) luchaninova@ukr.net
Тернопіль - 80979791945 (Богдан) 80971557485 (Іван) mnk.ternopil@gmail.com
Харків - 80663402692, 80938355463 (Сашко) 80976742235 (Сергій) mnk_kharkiv@ua.fm
Дніпропетровськ - 80962356854 (Роман)
Київ - 80973399991(Катя), 80503072007 (Іван), mnk_kyiv@ua.fm
Додаткова інформація на сайті www.ukrnationalism.org.ua

Зустрінемося на таборі!

Інформцентр МНК

Керівництво та членство Молодіжного Націоналістичного Конгресу висловлює щирю подяку усім добродіям, жертводавцям та організаціям, які сприяли діяльності нашої організації у березні 2009 - серпні 2009 році.

Організації:

З’єднаний Україно-Американський Допомоговий Комітет – ЗУАДК (Філадельфія, США)
Міністерство України у справах сім’ї, молоді та спорту (Київ, Україна)
Центр Національного Відродження ім. С. Бандери (Київ, Україна)
Українська Видавнича Спілка ім. Ю. Липи (Київ, Україна)

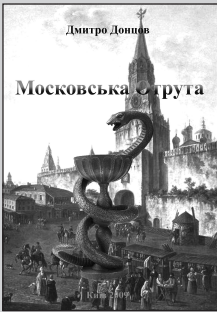
Добродії:

Адольф Гладилович (Монреаль, Канада)
Петро Мицак (Віндзор, Канада)
Осип Довбуш (Лестер, Англія)

М.Ш., чотовий УПА (Лестер, Англія)
Василь Олесків (Лондон, Англія)
Юрій Наконечний (Філадельфія, США)
Анатолій Семенюк (Київ, Україна)
Ростислав Мартинюк (Київ, Україна)
Юрій Поканевич (Київ, Україна)
Володимир Науменко (Київ, Україна)
Максим Макар (Київ, Україна)
Віктор Рог (Київ, Україна)
Тарас Рондзістий (Київ, Україна)
Орест Васкул (Київ, Україна)
Андрій Парубій (Львів, Україна)
Віктор Бобиренко (Суми, Україна)
Олег Медуніца (Суми, Україна)

Свій до свого по своє!

Дмитро Донцов “Московська отрута”

Збірка статей українського мислителя, провідного ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова об’єднує тексти, в яких автор досліджує глибинну сутність та джерела московського імперіалізму. Один з найприскіпливіших дослідників московщини дає свої відповіді на запитання, актуальні й сьогодні.

Для широкого кола читачів.

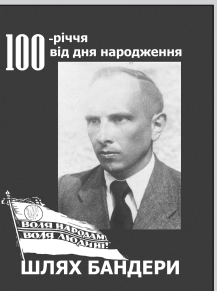
“Карпатська Україна”

Ця книга видана до 70 - річчя Карпатської України та збройної боротьби “Карпатської Січі” за незалежність. До збірки увійшли праця відомого історика Петра Мірчука, іменний покажчик діячів націоналістичного руху Закарпаття, підготовлений фахівцями Центру досліджень визвольного руху та низка актуальних статей відомих публіцистів, журналістів та лідерів громадських патріотичних рухів.

Видання рекомендується студентам, політологам та для широкого кола громадськості, хто цікавиться національно - визвольною боротьбою українського народу

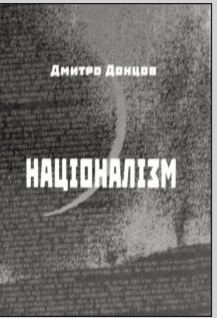
Збірка статей “Шлях Бандери”

Впродовж багатьох років ім’я Степана Бандери найчастіше згадується в історичних суперечках. Проте, незважаючи на 100-літній ювілей з дня народження, Бандера й далі в уяві багатьох залишається більшою мірою містичним прапором національно-визвольного руху, аніж реальною людиною. Зруйнувати комуністичні стереотипи і представити постать лідера ОУН в правдивому

насвітленні покликане це видання. Пропонована збірка містить біографічні дані Провідника ОУН і огляд його теоретичної спадщини. Також поміщено статтю Степана Бандери “З невичерпного джерела” і список рекомендованої по темі літератури.

Дмитро Донцов "Націоналізм"

Головний твір видатного українського мислителя, ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова. В творі автор визначає причини занепаду української державницької думки та окреслює шляхи досягнення національного ідеалу.

Книга розрахована на всіх, хто цікавиться історією філософської думки, переймається долею України

Книга-поштою: для замовлення книг поштою необхідно звернутися за вказаною нижче адресою МНК, скринькою book_mnk@ua.fm або телефонічно та вказати назви та кількість книг, ПІБ, повну поштову адресу з індексом

Цей номер “Терен Україна” вийшов за сприяння Петра Мицака (Віндзор, Канада)

Ти можеш знайти нас:

Волинь - 8-050-43-811-43 (Олександр), 8-093-677-47-08 (Віта), mnk.volyn@gmail.com
Дніпропетровськ- 8-096-235-68-54 (Роман), mnk_dp@ua.fm
Донецька обл. - 8-095-182-94-17 (Василь)
Закарпаття - 8-067-729-13-75 (Віталій), foodfactory@tyachiv.uz.ua
Запоріжжя - 8-066-952-92-81 (Михайло), 8-050-148-80-34 (Юрій) sirko_mnk@ukr.net
Івано-Франківська обл. - 8-098-635-05-77 (Володимир)
Крим - 8-067-653-71-94 (Володимир), volodymyr_selivanov@meta.ua
Львівська обл. - 8-063-263-88-28 (Андрій), golnach@gmail.com
Полтавська обл. - 8-050-172-73-03 (Андрій)
Рівенська обл. - 8-097-798-95-81 (Тарас), davtar@ukr.net
Сумська обл. - 8-054-221-03-29, 8-095-731-29-88, 8-096-181-43-19 (Наталія), mnk_sumy@ua.fm
Тернопіль - 8-097-979-19-45 (Богдан), mnk.ternopil@gmail.com
Харків - 8-097-675-22-35 (Сергій), mnk_kharkiv@ua.fm

Київ - 8-097-659-35-02 (Максим), mnk_kyiv@ua.fm
Ти можеш завітати до нас на збори щоп’ятниці о 19-00 за адресою вул.Ярославів Вал, 9, прим. 4

“ТЕРЕН УКРАЇНА”

заснований Олександром Богатирчуком у 2002 році

Головний редактор: Ярослав Іляш
Редакція: Катерина Аврамчук, Діана Сергієнко, Олексій Довбиш, Іван Кішка, Сергій Пархоменко, Андрій Левус, Людмила Редько.

Редакція зберігає за собою право редагувати та скорочувати текст.
Редакція не несе відповідальності за думки, висловлені авторами.
При передруці посилання на “ТЕРЕН УКРАЇНА” обов’язкове

Друк: ТОВ, “Ціцєро”, вул. Дегтярівська, 21.
Замовлення 24/09-09
Наклад - 10000

Адреса редакції: 01034, м. Київ
вул. Ярославів Вал, 9, оф. 4,
тел. (044)234-70-20

www.UkrNationalism.org.ua
e-mail: mnk@ua.fm, info_mnk@ua.fm

Засновник: ВМГО “Молодіжний Націоналістичний Конгрес”

Свідоцтво серія: КВ, № 13248-2132р
від 08 жовтня 2007 року

Розповсюджується безкоштовно